

17 Ιανουαρίου, 1992

ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

[Α. Ν. ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΕΥΡΥΠΙΔΗΣ Φ. ΖΕΜΕΝΙΔΗΣ,

Εφεσείων - Καθ' ου η αίτηση.

v.

ΑΝΝΑΣ ΖΕΜΕΝΙΔΟΥ, (Αρ. 1)

*Εφεσίβλητης - Αιτήτρας.**(Έφεση Αρ. 3).*

Προσωρινό διάταγμα — Απαγορεύον την αποξένωση ή επιβάρυνση ολόκληρης της περιουσίας του εναγόμενου στην Κύπρο, περιλαμβανομένων τραπεζικών λογαριασμών, εκτός από ΛΚ200 εβδομαδιαίως για τα έξοδά του — Ένορκη δήλωση για υποστήριξη της αίτησης από τον Άγγλο δικηγόρο της ενάγουσας — Δεν ζητήθηκε 5
αντεξέτασή του — Κρίθηκε ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο είχε το απαραίτητο αποδεικτικό υλικό ενώπιόν του για να ασκήσει την διακριτική του ευχέρεια.

Με αίτησή της ενώπιον του Οικογενειακού Δικαστηρίου η εφεσίβλητη 10
ζητούσε δήλωση ότι το 50%, ή τέτοιο ποσοστό που θα αποφάσιζε το Δικαστήριο, από την κινητή και ακίνητη περιουσία του εφεσείοντα συζύγου της ανήκε σ'αυτήν. Ταυτόχρονα ζήτησε και πήρε προσωρινό διάταγμα του Δικαστηρίου με το οποίο απαγορευόταν στον εφεσείοντα η αποξένωση ή επιβάρυνση ολόκληρης της περιουσίας του στην Κύπρο, περιλαμβανομένων και των τραπεζικών του λογαριασμών, εκτός από ποσό ΛΚ200 εβδομαδιαίως για τα έξοδά του. Η αίτηση για το προσωρινό διάταγμα βασίσθηκε στα άρθρα 4, 5 και 9 του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 6 και στο άρθρο 32 των περί Δικαστηρίων Νόμων, και στηρίχθηκε σε ένορκη δήλωση που είχε κάμει ο Άγγλος δικηγόρος της εφεσίβλητης, 20
όπου ανέφερε ότι όσα έλεγε βασιζόνταν σε πληροφορίες που είχε πάρει από την εφεσίβλητη. Αναφέρθηκε επίσης σε παρόμοια διαδικασία και διατάγματα στο Ανώτατο Δικαστήριο της Αγγλίας. Κατά την ακρόαση της αίτησης πρωτόδικα, δεν ζητήθηκε 25
αντεξέτασή του.

Αποφασίσθηκε ότι

Ήταν φανερό από τα δικόγραφα, τη φύση της διαφοράς και την ένορκη δήλωση ότι πληρούνταν οι προϋποθέσεις του νόμου για την έκδοση του αιτούμενου διατάγματος, και ότι ενώπιον του 30
πρωτόδικου Δικαστηρίου υπήρχε το απαραίτητο αποδεικτικό υλικό για να ασκήσει την διακριτική του ευχέρεια, στον τρόπο

άσκησης της οποίας το Εφετείο δεν υπήρχε λόγος να επέμβει.

Η έφεση απορρίφθηκε με έξοδα.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

5 *Hadjikyriakos Co Ltd v. United Biscuits (U.K.) Ltd (1979) 1 C.L.R. 689.*

Lakatamitis v. Theodorou (1983) 1 C.L.R. 520.

Acropoli Shipping Co Ltd v. Rossis (1976) 1 C.L.R. 38.

M. & M. Transport Co Ltd v. Eteria Astikon Leoforion Lemesou Ltd (1981) 1 C.L.R. 605.

10 *Odysseos v. Pteris Estates Ltd (1982) 1 C.L.R. 557.*

Έφεση.

15 Έφεση εναντίον της διαταγής του Προέδρου του Οικογενειακού Δικαστηρίου στην Αίτηση Αρ. 1/90 με την οποία το Δικαστήριο εξέδωσε προσωρινό απαγορευτικό διάταγμα εναντίον του εφεσείοντα που να τον εμποδίζει από του να πωλήσει, διαθέσει, επιβαρύνει, υποθηκεύσει ή άλλως πως αποξενώσει την περιουσία του.

Κ. Μελάς, για τον εφεσείοντα.

Π. Βράχας, για την εφεσίβλητη.

20 Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π. ανάγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Η εφεσίβλητη, καταχώρησε Αίτηση δια Κλήσεως με την οποία, θα μπορούσε να λεχθεί σε συντομία, ζητούσε δήλωση του Δικαστηρίου ότι η κινητή και ακίνητη περιουσία του εφεσείοντα όπως και διάφορες επιχειρήσεις κατέ-
25 χονται από αυτόν ως καταπιστευματοδόχου (υpon trust) αυτής και/ή ότι ανήκουν σ' αυτήν κατά 50% ή και σε τέτοιο ποσοστό ως ήθελε αποφασίσει το Δικαστήριο ανάλογο με τη συνεισφορά της.

30 Ταυτόχρονα καταχώρησε και μια μονομερή αίτηση με την οποία ζητούσε την έκδοση απαγορευτικού προσωρινού διατάγματος με το οποίο να εμποδίζεται ο εφεσείων

από του να πωλήσει, διαθέσει, επιβαρύνει, υποθημεύσει ή άλλως πως αποξενώσει την περιουσία αυτή που βρισκόταν στην Κυπριακή Δημοκρατία, όπως επίσης να τον εμποδίζει από του να πωλήσει, διαθέσει ή αποξενώσει αριθμό επιχειρήσεων και από του να αποσύρει, διαθέσει ή αποξενώσει τα συμφέροντα του πάνω σε τραπεζικούς λογαριασμούς που διατηρούσε μόνος ή από κοινού με άλλα πρόσωπα στην Τράπεζα Κύπρου Λτδ., και στην Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος, εκτός από ποσό £200 εβδομαδιαίως για κάλυψη των εξόδων του.

Στις 31 Αυγούστου 1990, το πρωτόδικο Δικαστήριο εξέδωσε προσωρινό απαγορευτικό διάταγμα, το οποίο έκαμε επιστρεπτέο στις 27 Σεπτεμβρίου 1990. Ο εφεσείων καταχώρησε ένσταση και η αίτηση ακούστηκε από το Δικαστήριο το οποίο αποφάσισε όπως το διάταγμα παραμείνει σε ισχύ.

Η απόφαση αυτή προσβάλλεται με την παρούσα έφεση.

Η αίτηση της εφεσίβλητης υποστηρίχθηκε με ένορκη δήλωση του Άγγλου δικηγόρου της από το Λονδίνου Lewis Cutner. Από πλευράς του εφεσείοντα καταχωρήθηκε μαζί με την ένσταση του και δική του ένορκη δήλωση. Με άδεια δε του Δικαστηρίου καταχωρήθηκε από μέρους της εφεσίβλητης και συμπληρωματική ένορκη δήλωση του πιστοποιούντος υπαλλήλου Π. Σαββίδη, για να διασαφηνισθεί το θέμα της ακίνητης περιουσίας η οποία ήταν εγγεγραμμένη επ' ονόματι του εφεσείοντα.

Στην ένορκη δήλωση του ο δικηγόρος Cutner δήλωσε ότι είναι συνεργάτης στο δικηγορικό γραφείο Bull and Bull, και ότι χειρίζετο για λογαριασμό της εφεσίβλητης την παρούσα υπόθεση, και ότι όλες οι δηλώσεις του βασίζονταν σε πληροφορίες που του έδωσε αυτή, τις οποίες ειλικρινά πίστευε ότι ήσαν αληθείς και ότι προέβαινε στην δήλωση κατ' εξουσιοδότηση της. Αναφορικά με τις σχέσεις των διαδίκων δήλωσε στην παράγραφο 7 ότι η αναφερόμενη στην ένορκη δήλωση του κινητή και ακίνητη περιουσία αποκτήθηκε κατά τη διάρκεια του γάμου των διαδίκων και ότι η πελάτιδα του ασχολήθηκε στην αρχή της γαμικής

συμβίωσης με την οικογένεια δίδοντας την ευχέρεια σε αυτόν να ασχοληθεί με τις επιχειρήσεις του και στη συνέχεια, εκτός από τις υπηρεσίες ως οικοκυρά, βοηθούσε το σύζυγο της στις επιχειρήσεις του. Αξίζει να παρατεθούν 5 οι παραγράφοι 9 έως 13 της ενόρκου δηλώσεως αυτού-σας:

- 10 "9. Με Διάταγμα ημερ. 7.8.90 του Δικαστού DOUGLAS BROWN του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Αγγλίας (FAMILY DIVISION) ο καθ ου η Αίτηση εμποδίζεται να αποξενώσει τη κινητή και ακίνητο του περιουσία ως αναφέρεται στο Διάταγμα. (Φωτοαντίγραφο Διατάγματος επισυνάπτεται και σημειούται ως Τεκμ. 1).
- 15 10. Ο Καθ ου η Αίτηση κατοικεί τώρα στη Λευκωσία στην οδό Σαπφούς 9 με άλλη γυναίκα και έχει πληροφορήσει την Αιτήτρια ότι σκοπεύει να την παντρευτεί σύντομα. Έχει επίσης πληροφορήσει την Αιτήτρια σε περισσότερες από μία περιπτώσεις ότι προτίθεται να παραχωρήσει σε αυτή το 20 50% του μεριδίου του επί της οικογενειακής οικίας και STP500 εβδομαδιαίως για διατροφή της ίδιας και των τριών (3) θυγατέρων τους με την έκδοση διαζυγίου. Το εν λόγω ποσό των STP500 εβδομαδιαίως εννοεί ο καθ' ου η Αίτηση ως αρκετό για να καλύψει όλα τα έξοδα της συζύγου του και των τριών (3) θυγατέρων του δηλαδή τα 25 έξοδα ιδιωτικής εκπαίδευσης, ένδυσης, υπόδησης, συντήρησης, διακοπές και όλα τα έξοδα και/ή δαπάνες που απαιτούνται στο σπίτι συμπεριλαμβανομένων γκάζι, ηλεκτρισμό και τηλέφωνο. Ο Καθ' ου η Αίτηση επεσήμανε στην Αιτήτρια ότι αν δεν αποδεχόταν την προσφορά του δεν θα της έδιδε ούτε πέννα. HE WOULD 'CUT HER OFF WITHOUT A PENNY' και έδωσε στην Αιτήτρια 30 την ισχυρή εντύπωση ότι θα χειριζόταν κατά τέτοιο τρόπο τα περιουσιακά του στοιχεία και/ή την περιουσία του με αποτέλεσμα το Δικαστήριο να μην έχει ενώπιό του ολοκληρωμένη εικόνα και σαφείς πληροφορίες για τα περιουσιακά του στοι-
- 35

χεία και να το εμποδίσει να επιδικάσει δίκαιη και εύλογη διατροφή στην Αιτήτρια και στις τρεις (3) θυγατέρες τους και να εμποδίζει την Αιτήτρια στη διεκδίκηση μεριδίου επί της περιουσίας που απεκτήθημε κατά τη διάρκεια του γάμου των.

5

11. Η Αιτήτρια και τα τέκνα του κατά τη διάρκεια της συμβίωσης των μετά του Καθ ου η Αίτηση απολάμβαναν υψηλού επιπέδου διαβίωσης. Τώρα η Αιτήτρια ευρέθηκε λόγω της στάσης του Καθ ου η Αίτηση, στη κατάσταση να φοβάται ότι οποιαδήποτε προσπάθεια της να ζητήσει από το Δικαστήριο Διάταγμα αναφορικά με τη διατροφή της ίδιας και των θυγατέρων της θα έχει ως αποτέλεσμα ο Καθ ου η Αίτηση να αποξενώσει τα περιουσιακά του στοιχεία κατά τέτοιο τρόπο ούτως 15
ώστε καμιά ασφάλεια γι αυτή και τις θυγατέρες της δεν θα υπάρξει στο μέλλον τόσο όσον αφορά τη διατροφή τους ως επίσης και τις νόμιμες αξιώσεις της για μερίδιο από την οικογενειακή περιουσία. Το δίλλημμα στο οποίο βρέθηκε η Αιτήτρια 20
ισχυροποιήθηκε από το γεγονός ότι ο Καθ' ου η Αίτηση επέλεξε να διακόψει τις εβελούσιες πληρωμές εκ STP500 εβδομαδιαίως που κατέβαλλε ως διατροφή με αποτέλεσμα η Αιτήτρια να ευρεθεί σε πολύ άσχημη κατάσταση να αντιμετωπίσει τις 25
ανάγκες της ως κι αυτές των θυγατέρων της γιατί η ίδια δεν έχει δικά της εισοδήματα.
12. Θα ήθελα να τονίσω ότι δεν είναι δυνατό να περιγράψω και/ή να δώσω επακριβή στοιχεία αναφορικά με τη φύση και έκταση των περιουσιακών 30
στοιχείων του Καθ' ου η Αίτηση αλλά ειλικρινά πιστεύω, ως πληροφορούμαι από την Αιτήτρια, ότι ο Καθ' ου η Αίτηση είναι φανερό ότι κατέχει και/ή είναι ιδιοκτήτης σημαντικών περιουσιακών 35
στοιχείων, εκτός από την Ελλάδα και Αγγλία και στην Κύπρο ως φαίνεται και από τα έγγραφα που επισυνάπτονται ως τεκμ. 2.
13. Εξ όλων καλύτερα γνωρίζω, πιστεύω και πληροφορο-

5 ρούμαι από την Αιτήτρια ο Καθ ου η Αίτηση σύ-
 ζυγος της σκοπεύει να αποξενώσει της κατοχής
 και ιδιοκτησίας του τη πιο πάνω κινητή και ακί-
 νητη περιουσία και/ή υπάρχει άμεσος και ορατός
 10 κίνδυνος τούτος να πράξει τούτο προκειμένου να
 εμποδιοθεί η Αιτήτρια στη διεκδίκηση των νομί-
 μων αξιώσεων της επί της εν λόγω περιουσίας με
 αποτέλεσμα, αν γίνει τούτο, να μη δυνηθεί η Αιτή-
 15 τρια να εκτελέσει πιθανή προς όφελος της απόφα-
 ση δυνάμει της υπό τόν άνω αριθμό και τίτλον
 Αγωγής και να μη απονεμηθεί δικαιοσύνη σε με-
 ταγενέστερο στάδιο."

Θα πρέπει να τονισθεί εδώ ότι και οι δύο πλευρές δή-
 λωσαν στο Δικαστήριο ότι δεν είχαν πρόθεση να ασκή-
 15 σουν το δικαίωμα τους να προβούν σε αντεξέταση των
 προσώπων που έκαμαν ενόρκους δηλώσεις και ότι απο-
 φάσισαν να βασιστούν μόνο πάνω στις ενόρκους δηλώ-
 σεις που καταχωρήθηκαν στη διαδικασία. (Βλέπε
 20 *Hadjikyriakos Co. Ltd., and Others v. United Biscuits (U.K.)*
Ltd (1979)1 C.L.R. 689, στις σελ. 697-699.) Με την προσέγ-
 γιση αυτή θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι τα πρόσωπα που
 έκαμαν τις ενόρκους δηλώσεις είχαν αρκετή γνώση των
 25 γεγονότων με τα οποία έπρεπε να υποστηριχθεί η μονομε-
 ρής αίτηση για την έκδοση του προσωρινού διατάγματος
 και ότι δεν εξυπηρετούσε τίποτε αν αντεξετάζονταν για να
 ελεχθεί η αξιοπιστία των.

Οι λόγοι εφέσεως είναι οι ακόλουθοι:

30 "1. Το πρωτόδικο Δικαστήριο εσφαλμένα και/ή κατ'
 αντίθεση με την προσαχθείσα μαρτυρία έκρινε ότι
 συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις δια την συνέχισιν
 του συντηρητικού διατάγματος.

2. Το πρωτόδικο δικαστήριο έσφαλε στην εκτίμηση
 και/ή αξιολόγηση της προσαχθείσας μαρτυρίας
 και/ή την εξαγωγήν συμπερασμάτων εξ' αυτής.

35 3. Τα ευρήματα του πρωτόδικου δικαστηρίου είναι

εσφαλμένα, και/ή δεν στηρίζονται στην προσα-
χθείσα μαρτυρία.

4. Η ενδιάμεση απόφαση του πρωτόδικου δικαστηρίου
δεν βασίζεται στην μαρτυρία που έχει προσαχθή
και/ή στις σχετικές νομικές αρχές και αυθεντίες 5
και/ή στη σωστή ερμηνεία των σχετικών άρθρων
του νόμου και/ή κανονισμών και/ή των νομικών
αρχών και/ή αυθεντιών και/ή δεν είναι αιτιολογη-
μένη.
5. Το πρωτόδικο δικαστήριο δεν έλαβεν υπ' όψιν του 10
την προσαχθείσα μαρτυρία και/ή εβασίσθει επί
των εσφαλμένων κριτηρίων δια την εξαγωγή των
συμπερασμάτων του και της ενδιάμεσης αποφάσε-
ως του.
6. Δεν ετήρησε την δέουσα και/ή ορθή διαδικασία κατά 15
την ακρόαση της αγωγής και/ή ενήργησε παράτυ-
πα και/ή εσφαλμένα κατά παράβαση των κανόνων
πρακτικής και Δικαιοσύνης."

Ήταν η θέση του εφεσείοντα ότι η ένορκη δήλωση
πάνω στην οποία στηρίχθηκε το πρωτόδικο Δικαστήριο 20
για την έκδοση του προσωρινού απαγορευτικού διατάγμα-
τος ήταν αντίθετη με τις διατάξεις της Διάταξης 39, Κανό-
νας 2 των περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικών Κα-
νονισμών που προβλέπει ότι στην περίπτωση ενδιάμεσων
αιτήσεων ένορκoi δηλώσεις μπορούν να περιέχουν δηλώ- 25
σεις πληροφοριών και πίστewς με την πηγή πληροφοριών
και τους λόγους της πίστewς του ωμνύοντος.

Υποστηρίχθηκε δε από τον ευπαίδευτο δικηγόρο του
εφεσείοντα ότι τα όσα περιέχονται στην ένορκη δήλωση
του δικηγόρου της εφεσίβλητης προέρχονται από την ίδια 30
την εφεσίβλητη και από πληροφορίες που του έδωσε η
ίδια και ότι εφόσον υπήρχε η ένορκη δήλωση του εφεσεί-
οντα που δήλωνε ότι δεν υπήρχε κίνδυνος αποξένωσης της
περιουσίας του, το Δικαστήριο θα έπρεπε να είχε αναζητή-
σει άλλη μαρτυρία εκτός από αυτή της πιο πάνω ένορκης 35

δήλωσης που περιείχε γενικότητες, πράγμα το οποίο δεν έχει κάμει.

Η αίτηση βασικά στηρίζεται στα άρθρα 4, 5 και 9 του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου Κεφ. 6, και στο άρθρο 5 32 του περί Δικαστηρίων Νόμου του 1960 (Νόμος Αρ. 14 του 1960).

Σύμφωνα με το άρθρο 5 του Κεφ. 6, κάθε Δικαστήριο ενώπιον του οποίου εκκρεμεί αγωγή για χρέος ή αποζημίωση μπορεί σε οποιοδήποτε χρόνο μετά την έγερση της 10 αγωγής να διατάξει όπως ο εναγόμενος παρεμποδισθεί να αποξενώσει τόσο μέρος ακινήτου ιδιοκτησίας του όσο κατά τη γνώμη του Δικαστηρίου είναι επαρκές για να ικανοποιήσει την απαίτηση του ενάγοντος μετά των εξόδων της αγωγής.

15 Τέτοιο διάταγμα δεν εκδίδεται εκτός εάν φανεί στο Δικαστήριο ότι ο ενάγων έχει καλή βάση αγωγής και ότι με την πώληση ή μεταβίβαση της ιδιοκτησίας σε τρίτο, είναι πιθανό να εμποδισθεί ο ενάγων να ικανοποιηθεί με την απόφαση που δυνατό να εκδοθεί υπέρ του. Αυτός είναι ο 20 σκοπός του άρθρου αυτού. Το Δικαστήριο έχει εξουσία να εκδώσει ένα τέτοιο διάταγμα αν ο ενάγων αποδείξει ότι είναι επείγον ή υπάρχουν άλλες ιδιάζουσες περιστάσεις, κατόπιν μονομερούς αιτήσεως ενός των διαδίκων χωρίς ειδοποίηση προς τον άλλο.

25 Ένα διάταγμα μπορεί να εκδοθεί επίσης και κάτω από το άρθρο 32 του περί Δικαστηρίων Νόμου, νοουμένου ότι ικανοποιούνται οι προϋποθέσεις που τίθενται από το άρθρο αυτό σε όση έκταση διαφέρει από το άρθρο 5, του Κεφ. 6. (Βλέπε *Lakatamitis v. Theodorou* (1983)1 C.L.R. 30 520.) Το άρθρο αυτό δίδει στο δικαστήριο ευρύτερη εξουσία από εκείνη που παρέχεται από το άρθρο 5. Επίσης δεν περιορίζεται σε ότι αφορά το αντικείμενο της αγωγής ούτε και το περιεχόμενο της. Το άρθρο αυτό έτυχε ερμηνείας στις υποθέσεις *Acropol Shipping Co. Ltd., and Others v. 35 Rossis* (1976)1 C.L.R. 38, *M. & M. Transport Co. Ltd. v. Eteria Astikon Leoforion Lemesou Ltd* (1981)1 C.L.R. 605, και *Odyseos v. Pieris Estates and Others* (1982)1 C.L.R.

557. Δεν εγείρεται επομένως θέμα ως προς την ερμηνεία του άρθρου αυτού και τη νομολογία που τα διέπει.

Οι προϋποθέσεις που πρέπει να ικανοποιηθούν είναι η ύπαρξη σοβαρού θέματος προς εκδίκαση, η πιθανότητα ο ενάγων να δικαιούται σε θεραπεία και το ότι είναι δύσκολο ή αδύνατο να απονεμηθεί δικαιοσύνη σε μεταγενέστερο στάδιο εκτός αν δοθεί το διάταγμα. 5

Είναι φανερό, στην προκειμένη περίπτωση από τα δικόγραφα που είχαν καταχωρηθεί, τη φύση της διαφοράς, όπως επίσης και τη ένορκη δήλωση που συνοδεύει την αίτηση, ότι υπήρχε συζητήσιμη υπόθεση προς εκδίκαση και ασφαλώς πιθανότητα να δικαιούται η ενάγουσα σε θεραπεία, θα ήταν δε δύσκολο ή αδύνατο να απονεμηθεί πλήρης δικαιοσύνη σε μεταγενέστερο στάδιο αν δεν εκδίδετο το διάταγμα. Ένα διάταγμα εκδίδεται αν το Δικαστήριο κρίνει ότι τούτο είναι δίκαιο ή πρόσφορο και προς εξυπηρέτηση των αναγκών της δικαιοσύνης, δηλαδή τη διατήρηση των πραγμάτων ως έχουν, ώστε να αποφευχθεί τέτοια αποξένωση ως αποτέλεσμα της οποίας να μη μπορεί να ικανοποιηθεί ο ενάγων. 10 15 20

Ενώπιον του πρωτόδικου Δικαστή υπήρχε το απαραίτητο αποδεικτικό υλικό για να ασκήσει τη διακριτική του ευχέρεια υπέρ της έκδοσης του συντηρητικού διατάγματος και υπέρ της διατήρησης του μέχρι της τελικής αποπεράτωσης της δίκης. Έχει νομολογηθεί ότι το Δικαστήριο τούτο δεν επεμβαίνει με την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας ενός πρωτόδικου Δικαστηρίου όταν αυτό ενήργησε σύμφωνα με το Νόμο και όταν τα γεγονότα εδικοιολογούσαν την άσκηση της διακριτικής εξουσίας, όπως ήτο η προκειμένη περίπτωση. 25 30

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.

Η έφεση απορρίπτεται με έξοδα.